

mig at være at foretrække fremfor at anvende et saa stort Beløb paa at lappe paa denne Ruin. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at Tinget stemmer for denne Medsættelse paa 9,400 Kr. — Under Nr. 65 i Betænkningen er omtalt en Bevilling paa 12,000 Kr. til Vandrendstillinger og stedlige Udstillinger af Haandværks- og Industrigenstande. Vi have ofte tidligere bevilget Beløb til Industriudstillinger, men det har mest været internationalt Udstillinger. Her forlanges der imidlertid en Bevilling til Udstillinger her i Landet. Det er min Overbevisning, at saadanne Udstillinger ville have en baade belærende og opdragende Betydning for Haandværkerne og de industri-drivende. Der har været holdt Samraad om dette Spørgsmaal, og det har navnlig gaaet ud paa, at man burde, naar man vilde anvende et saa stort Beløb til Præmier, ogsaa tænke paa de Folk, der have udført Arbejderne. Nu er det saaledes, at paa de udstillede Genstande staaar kun Fabrikantens eller Mesterens Navn, medens de, der have udført Arbejdet, ikke ere nævnte; de faa ingen Del hverken i Vren eller Præmierne, som maatte blive tildelte den udstillede Genstand. Jeg har ment, at dette Forhold burde ændres saaledes, at man ved de lokale Udstillinger skulde nævne ved Siden af Mesterens og Fabrikantens Navn ogsaa de Arbejders, der have lavet den udstillede Genstand. Ligeledes bør, naar der er Tale om Præmier, den Mand, der virkelig har udført Arbejdet, ogsaa have sin Part af Præmien. Jeg tror ikke, at det vil være vanskeligt at faa det ordnet saaledes, thi man tør vel nok gaa ud fra, at det ikke er saa overordentlig mange Arbejdere, der tage Del i Forfærdigelsen af de Genstande, der skulle udstilles. Dertil vælger man de flinkeste og dygtigste Arbejdere, og det vil derfor ikke være saa vanskeligt at finde dem, saa at de kunne faa deres Del af Vren og den tilkendte Præmie.

Frier: Jeg skal tillade mig at anbefale et af mig under Nr. 2 uden for Udvalgets Liste stillet Forslag om en Forhøjelse af Summen til Afholdsforeninger med 1,000 Kr., dels fordi jeg tror, at denne Bevægelse er det eneste helt praktiske og virkelige Middel til at modarbejde Spiritusnydelser, medens alt, hvad der ellers gennem Lovgivningens Tvang kan gøres, er noget, der kan blive omgaaet og vil blive omgaaet, saa længe Tilbøjelighederne i den Retning ere uforandrede, dels ogsaa, fordi de 8,000 Kr., der i dette Øjeblik bevilges, vil falde en enkelt stor og energisk Forening. Der

finder imidlertid ogsaa Arbejde Sted i andre Foreninger, der vel kunne fortjene Statens Støtte. Jeg tænker i dette Øjeblik paa en bestemt Forening, der i 2 Aar i Træk har ansøgt hos Regeringen om Statstilskud, nemlig „Afholdsforening“, der virker paa et noget andet Grundlag end Danmarks Totalafholdsforening og derfor har visse Muligheder for at kunne gøre sin Indflydelse gældende, hvor det er vanskeliger for den store Forening at gøre det. Jeg ved, at denne Forening er i raast Fremvæxt og vilde have været det i endnu højere Grad, hvis der havde staaet Pengemidler til dens Raadighed, saa at den kunde imødekomme de Ønsker om Hjælp, der rundt omkring fra Landet komme til dens Hovedbestyrelse. Jeg fremdrog i Fjor under Finanslovens Behandling dette og fik ogsaa det Indtryk, at Sagen vilde blive tagen op til fornøjet Drøftelse senere, men da det, saa vidt jeg ved, ikke er Tilfældet, er det, at jeg har foreslaaet, at de 8,000 Kr. forhøjes til 9,000 Kr., idet jeg gaar ud fra, at disse 1,000 Kr. da ikke ville tilfalde den samme Forening som de 8,000 Kr., men netop den nævnte Forening, som har vist sig at have Levedygtighed og maatte kan supplere den anden Forenings Arbejde. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Forslag til Vedtagelse af det høje Ting.

N. Andersen: Det er i Anledning af de 2 af mig paa Blad Nr. 118 stillede Endringsforslag Nr. 7 og 8, at jeg med et Par Ord skal tillade mig nok en Gang at berøre de Spørgsmaal, som jeg saa ofte har omtalt tidligere, og som sidst bleve fremdragne i Fjor under Tingets Behandling af de indkomne Andragender. Det første Spørgsmaal om en Forbedring af Besejlingsforholdene i Limfjorden er jo for saa vidt ret omfattende, som det Beløb, der vil medgaa, er noget over 1 Mill. Kr. — 1,160,000 Kr. —, alt under Forudsætning af, at man gaar til den Dybde, som de undersøgende Ingeniører indstillede til Ministeriet, nemlig 13 Fod. Smidlertid er det jo utvivlsomt, at med den Udvikling, som Skibsbyggeriet i den sidste Mennekealder har haft i Retning af større Dybgaende, og begrundet paa den skarpe Konkurrence, som Dampskibsfarten ligeledes i den sidste Mennekealder har paaført Sejlskibsfarten, at det vil være af ganske overordentlig Vigtighed saavel for de respektive Skibejere og Skibsredere som for Handelen og Omsætningen i Almindelighed, om man kunde komme til noget bedre Besejlingsforhold i dette vort største Indvand. Det vil heller ikke undre det høje Ting, at jeg Gang efter Gang har taget Ordet derfor, da Sui-